

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.38.105/2016/7.

A tanács tagjai: . Kovács András a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: felperes neve
()

Képviselője: dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd
()

Az alperes: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi
Főfelügyelőség
()

Képviselője: jogtanácsos

Alperesi beavatkozó:
Alperesi beavatkozó
()

Képviselője: Gyollai Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Gyollai János ügyvéd,)

A per tárgya: környezetvédelmi ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes és az
alperesi beavatkozó

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.080/2014/84.

Rendelkező rész

A Kúria a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.080/2014/84. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy 15
nap alatt fizessen meg a felperesnek 100.000 (százezer)-100.000
(százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg az
államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati

eljárási illetéket.

Az alperes oldalán feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Dél-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség a 2009. július 8. napján kelt határozatával környezetvédelmi engedélyt adott ki az alperesi beavatkozó részére a „” védnevű (a továbbiakban: perbeli) mészkőbánya létesítéséhez. A felperes fellebbezése nyomán eljárta alperes a 2010. július 9. napján kelt másodfokú határozatával megsemmisítette az elsőfokú döntést és a felügyelőséget új eljárásra utasította. Az elsőfokú hatóság a 2011. április 19-én kelt 1595-4/2011. számú határozatával a perbeli mészkőbánya létesítéséhez a környezetvédelmi engedélyt megadta. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2011. szeptember 20. napján kelt 14/2667-38/2011. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, szakhatósági kikötésekkel egészítette ki, illetve részben azokat megsemmisítette, egyebekben az elsőfokú határozat rendelkezéseit helyben hagyta.

A kereset és ellenkérelem

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte, a perben szakértő kirendelését indítványozta.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [4] Az alperesi beavatkozó az alperesi indokok alapján ugyancsak a kereset elutasítását kérte.
- [5] A bíróság a 2013. május 24. napján kelt 4.K.27.096/2013/4. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelemmel élt a jogerős ítélet ellen, amelynek elbírálása során a Kúria a 2014. május 7. napján kelt Kfv.II.37.792/2013/10. számú végzésével a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A felülvizsgálati végzés rögzítette a megismételt eljárásra vonatkozó követelményeket.

A bíróság ítélete

- [6] A bíróság a megismételt eljárásban megállapította, hogy a jogvita

eldöntése érdekében szakkérdésekben kellett állást foglalnia, ezért a felperesi bizonyítási indítványnak helyt adva igazságügyi szakértőt rendelte ki a perben. Miután a szakértő részletes szakvéleményét előterjesztette, azt a felperes nagyrészt elfogadta, az alperes és az alperesi beavatkozó azonban az abban foglaltakat kifogásolva új igazságügyi szakértő kirendelését kérte. Az alperesi beavatkozó két igazságügyi szakértőt is megbízott, akik saját szakterületük kapcsán kérdésekre válaszolva szakvéleményt terjesztettek elő, illetve reagáltak a bíróság által kirendelt szakértői véleményben foglaltakra. Az alperes és az alperesi beavatkozó is kifogásolta, hogy malakológiai szakismeretekkel nem rendelkezik és nem jogosult környezeti hatásvizsgálat elkészítésére sem.

- [7] A bíróság a szakértői véleményben foglaltakat elfogadta, a perben vitássá tett kérdések kapcsán a szakvélemény ismertetésével álláspontját rögzítette, majd ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Hivatkozott a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005.(XII.25.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 6. és 7. mellékletében foglaltakra. Részletesen elemezte az alperesi határozat megállapításait a szakértői véleményben rögzített álláspontot, majd pedig a bíróság mindebből levont következtetését, jogi álláspontját a felperesi kifogások tükrében. Leszögezte, hogy az igazságügyi szakértő attól függetlenül terjeszthetett elő véleményt, hogy nem tagja a mérnöki kamarának, ezt ugyanis semmiféle jogszabály nem rögzíti kizáró okként. Az alperes és az alperesi beavatkozó a szakértő végzettségét kifogásolták, azonban a megállapításaival kapcsolatosan konkrét érvelést nem adtak elő. A bíróság megítélése szerint a hatásterület pontos, a szakértő által meghatározott módon történő lehatárolása olyan alapkövetelmény, amely meghatároz egy sor további, egyes részterületeket érintő kérdést. Nyomatékos követelmény, hogy a határozatban kifejezetten utalni kell arra, hogy melyik hatásterületet tartja irányadónak a hatóság. Az alperesi beavatkozó környezeti hatásvizsgálat, illetve annak számos kiegészítése több hatásterületet rögzít, a megismételt eljárás során egyértelművé kell tenni, hogy az elsőfokú hatóság melyiket tartja elfogadottnak. Amennyiben új dokumentáció készül, akkor az abban lehatárolt területet kell irányadónak tekinteni, úgy, hogy erre a hatóságnak a határozatban utalnia kell. A bíróság az ítéletben kifejtettek szerint tételezte, hogy a felperes által kifogásolt részterületeken milyen hiátusok vannak, illetve, hogy a megismételt eljárásban miket kell az elsőfokú hatóságnak pótolni vagy az alperesi beavatkozóval póttoltatni. Ennek tükrében azt már az elsőfokú hatóságnak kell eldöntenie, hogy teljesen új környezeti hatásvizsgálat benyújtására kötelezi az alperesi beavatkozót vagy csupán a jelenlevő rendelkezésre álló dokumentáció kiegészítését kéri. A jogszabálysértéseket korrigálni kell, (pl.: a csigák

áttelepítésének módozata) a hiányokat pótolni szükséges (pl.: a térképek hiánya) ennek mikéntjét azonban az elsőfokú hatóságnak kell megállapítania. A bíróság megítélése szerint a kirendelt szakértő és az alperesi beavatkozói szakértők véleményének ütköztetésével, a rendelkezésre álló terjedelmes bizonyíték értékelésével a tényállást meg lehetett állapítani, érdemi, szakmai kérdésekben állást lehetett foglalni. Részletezte a bíróság, hogy mely felperesi kifogások voltak alaptalanok, illetve melyek voltak azok a jogszabálysértések, amelyek korrekcióra szorulnak. Az ügy érdemét érintő feloldhatatlan ellentmondás nem maradt, ekként a bíróság mellőzte az új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványokat. Megállapította, hogy mérnöki végzettségű és malakológiai szakismeret hiányában is véleményt adhatott, melyet a bíróság annak ellenére fogadott el, hogy környezeti hatásvizsgálat elkészítésére jogosultsága nincs. Nyomatékos körülményként értékelte, hogy perben is ő adott szakvéleményt, az azon alapuló ítéletet a Kúria hatályában fenntartotta (4.K.27.011/2013/7; Kfv.III.37.568/2013/8.).

A felülvizsgálati kérelmek és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen az alperes és az alperesi beavatkozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet.
- [9] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a bíróság ítéletében túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, ezzel megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 215.§ (1) bekezdését, valamint a 330.§ (2) bekezdését. A felperes keresetében jogszabálysértésként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 3.§ (2) bekezdés b) pontját és 50.§ (1) és (6) bekezdés tételes jogi rendelkezését jelölte meg. Ennek megfelelően a bíróságnak is csak e körben kellett volna vizsgálódnia. A bíróság a Ket. 50.§ (1) bekezdése alapján csak annyit vizsgálhatott volna, hogy az adott tény releváns-e és ha igen akkor a releváns tény vonatkozásában az alperesi hatóság, illetve az elsőfokú hatóság állapított-e meg tényállást a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök útján vagy sem. Annak szakszerűsége, anyagi vagy szakmai jogszabályoknak történő megfelelése - felperesi anyagi jogi jogszabályi hivatkozás hiányában - nem volt vizsgálható, egyik a felperes által kifogásolt témakört illetően sem. Az alperes megítélése szerint a bíróság megsértette a Pp. 164.§ (1) bekezdését és 221.§ (1) bekezdését is, amikor a bizonyítási teher megfordulásakor a Kfv.VI.37.002/2011/11. számú végzés téves értelmezése szerint járt el. Ezen végzéssel szemben az alperes hivatkozott a KGD2012.141. számú eseti döntésre. Kifogásolta az alperes, hogy a bíróság

eljárása során jogsértő metodika alapján határozta meg az igazságügyi szakértő személyét és ezzel megsértette a Pp. 177.§ (3) bekezdését, és 275.§ (5) bekezdését is. Részletesen ismertette az alperes felülvizsgálati kérelmében a védett állatok számának meghatározása, a térképek hiánya, a szinergia fennállta, a hatásterület meghatározása kapcsán kialakított álláspontját, annak az igazságügyi szakértői véleménnyel való szembenállását. Megítélése szerint a per szerinti bányászati tevékenység esetében a jogszabályban előírt környezetvédelmi feltételek teljesülnek, azok kiterjedése, mértéke számításokkal igazolt. A környezetvédelmi vizsgálati dokumentáció a zaj- és rezgésvédelmi, levegővédelmi hatásterület lehatárolását tartalmazta, a bizonyítási eljárás során egyértelműen megállapításra került, hogy sem a zaj- és rezgésvédelmi, sem a levegőtisztaság-védelmi, sem a felszín alatti vizekre gyakorolt hatások a bányaterülettől távollevő, védett és Natura 2000 területeket nem érheti, azokra a tevékenység megállapítható hatást nem fog gyakorolni.

[10] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett a bíróság új eljárásra utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a bíróság a Pp. 3.§ (2) bekezdésében és 215.§-ában rögzítettek alapján túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, megsértette a Pp. 330.§ (2) bekezdését és 335/A.§-át. A Pp. által biztosított 30 napos határidőben a határozatot a felperes kizárólag négy kérdés tekintetében támadta, a források, a csigák, az örökségvédelem és a szinergia tekintetében. Hivatkozott az alperesi beavatkozó a 2/2011.(V.9.) KK véleményben foglaltakra a kereseti kérelemhez kötöttség tekintetében. Mindebből következően megítélése szerint a bíróságnak nem lett volna lehetősége foglalkozni a zaj- és rezgésvédelmi problémák kezelésével, annak épített környezetre vonatkozó hatásával, ezen belül a található atomhulladék tárolóra gyakorolt hatásával, a flórára és a faunára vonatkozó vegetáció, a védett állatfajokra vonatkozó térképek hiányával, ezen túlmenően nem vizsgálhatta volna a Natura 2000 területek problematikáját sem. E kérdések vonatkozásában a kereset egyértelműen elkésett.

A felperes keresetében eljárásjogi jogsértésként a Ket. 3.§ (2) bekezdésében és 50.§ (1) és (6) bekezdésében rögzítettetek, továbbá anyagi jogi jogsértésként a természetvédelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 23.§ (3) bekezdés b) pontját jelölte meg a forrásokat illetően. Hangsúlyozta, hogy az alperes eleget tett tényállás feltárási kötelezettségének. A nem releváns tényállási elem megállapításának hiányára alappal hivatkozni nem lehet. A felperes pedig kizárólag nem releváns anyagi jogszabály által meg nem követelt megállapítások hiányára hivatkozott. Álláspontja alátámasztásaként utalt a 165/2011.(XII.20.) AB határozatban foglaltakra.

[11] Részletesen ismertette az alperesi beavatkozó szakértő kirendelésével kapcsolatos aggályait az e körben tett kifogásait és

a bíróság ezzel kapcsolatos intézkedéseit, illetőleg azok hiányát. A szakértő elfogultságára és szakértelmének hiányára vonatkozó állításait felülvizsgálati kérelmében is fenntartotta. Kifogásolta, hogy a bíróság nem intézkedett másik szakértő kirendelése iránt, elfogultsági kifogását, kizárási indítványát többszörösen is elutasította és figyelmen kívül hagyta. A szakértő kompetenciáját illetően aggályait fejtette ki, a szakértő elfogultságára, a szakvélemény érzelmi töltésére irányuló kifogásai elbírálatlanságára hivatkozott. Álláspontja szerint az eljáró bíróság nem fordíthatta volna meg a bizonyítási terhet, különösen úgy, hogy a felperes a határozatokat anyagi jogi jogsértés megjelölése nélkül támadta.

- [12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelmek nem alaposak.
- [14] A Kúria álláspontja szerint a bíróság kimerítő részletességgel feltárta és megfelelő alapossággal rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.
- [15] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275.§ (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [16] Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy a bíróság túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén és az igazságügyi szakértő személyével szemben előterjesztett kifogásaiknak, szakértői kompetenciájának hiányára vonatkozó észrevételeiknek nem adott helyt.
- [17] Leszögezi a Kúria, hogy a bíróság eljárása megismételt eljárás volt. A Pp. 275.§ (5) bekezdése értelmében, ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad. A (7) bekezdés szerint új eljárás utasítás esetében a tárgyalás a Kúria határozatának ismertetésével kezdődik; a bíróság a továbbiakban a reá nézve irányadó szabályok szerint folytatja le az eljárást.
- [18] Ezen törvényi rendelkezésnek megfelelően a Kúria Kfv.II.37.792/2013/10. számú végzésének indokolásában foglaltak a megismételt eljárás tekintetében a bíróságra nézve irányadóak és kötelezően betartandóak voltak. Ezen végzésben a Kúria rámutatott arra, hogy a bíróság korábbi ítéletében nem döntött valamennyi kereseti kérelemről és e körben pontosan meg is határozta, hogy mely kérdéskörök tekintetében kell döntést hozni. Ismertette, hogy a korábbi ítéletben a bíróság csak négy kérdéskörrel foglalkozott - szinergia, az ajtós csigák, a források és az örökségvédelem

kérdésével -, emellett azonban flóra és a fauna (vegetációs térképek) és a Natura 2000 terület problematikáját érintően is a keresetkiegészítés körében foglalkozni kell. Ennek alapulvételével tehát sem az alperes, sem az alperesi beavatkozó erre vonatkozó felülvizsgálati kérelembeli érvelése nem lehet helytálló, a bíróságnak kötelezően foglalkoznia kellett minden a fentiekben megjelölt kérdéskörrel.

- [19] Azt is egyértelműen rögzítette az új eljárást elrendelő felülvizsgálati végzés indokolása, hogy a jelen perben is megfordult a bizonyítási teher, így az alperest, illetőleg az alperesi beavatkozót terhelte a bizonyítás. A megismételt eljárásban a bíróság tehát ezen kitételhez is kötve volt, azt nem bírálhatta felül. A bizonyítási teher megfordulását a bizonyítási eljárás során a felülvizsgálati kérelemben foglaltaknak megfelelően kellett kezelnie. Ennek körében a szakértő kirendelését is előírta a Kúria, hibaként értékelve azt, hogy a korábbi eljárásban ezen alperesi beavatkozó bizonyítási indítvány teljesítését mellőzte a bíróság.
- [20] A felülvizsgálati végzés tartalmát tekintve az új eljárásra vonatkozóan pontos iránymutatást adott meghatározva a bizonyítás irányát és terjedelmét is, így az e körben tett alperesi és alperesi beavatkozó kifogások is megalapozatlanok voltak.
- [21] A Kúria megállapítása szerint a bíróság a megismételt eljárás során az új eljárást elrendelő felülvizsgálati végzés iránymutatásának megfelelően, kimerítő részletességű bizonyítási eljárás eredményeként hozta meg döntését. A jogerős ítélet indokolásában a Pp. 221.§ (1) bekezdés betartásával pontos és részletes indokát adta döntésének, a felperesi az alperesi, az alperesi beavatkozó álláspontok, a szakértői véleményekben foglaltak részletes ismertetésével és az abban levont következtetések megokolásával. E körben sem anyagi jogi, sem eljárásjogi jogszabálysértés nem volt megállapítható.
- [22] A szakértő személyét és szakértelmét érintő kifogások kapcsán hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelmekben megjelölt Pp. 177.§ (3) bekezdésének sérelme sem volt megállapítható. E törvényi rendelkezés szerint, ha a felek a szakértő személyében nem állapodnak meg arról a bíróság dönt. Az utóbbi esetben a feleket a szakértő kirendelése tárgyában - szükség esetén - meg kell hallgatni. Hangsúlyozza a Kúria, hogy e rendelkezés nem az alperesi beavatkozó által hivatkozott tartalommal bír, a szakértő kirendeléséről és személyének meghatározásáról a bíróság rendelkezik döntési kompetenciával, valamely fél tiltakozása a szakértő személye ellen a bíróságra nem kötelező érvényű és annak el nem fogadása nem jelent eljárási jogszabálysértést. A bíróság a jogerős ítélet indokolásában - de a per során hozott végzéseiben is - ismertette azt, hogy mely oknál fogva választotta a szakértő személyét (a környezet, a vizsgálandó szakkérdések ismerete). Az alperesi beavatkozó maga is élt a szakértői bizonyítás eszközével, a bíróság eljárása során ezt is vizsgálta és értékelte, így a

felülvizsgálati kérelembeli kifogás alaptalannak minősült. Az alperesi beavatkozó felülvizsgálat kérelmében sem hozott fel olyan érvet, amely a szakértővel kapcsolatos aggályait elfogadhatóan alátámaszthatta volna. Azon körülmény, hogy a másik bánya-nyitással kapcsolatosan is szakvéleményt készített szakmai tevékenységének, a szakvéleménye elfogadhatóságának megkérdőjelezésére nem volt alkalmas.

[23] Kiemeli a Kúria, hogy a R. 6. számú melléklete a környezeti hatástanulmány általános tartalmi követelményeit pontosan és részletesen rögzíti. A közigazgatási eljárás során rendelkezésre állt hatástanulmány megfelelőségét a jogszabályi rendelkezéssel összevetve kellett a bíróságnak értékelnie. Megállapítható volt, hogy a szakértőnek a bíróság konkrét és lényegre törő kérdéseket tett fel e körben, az igazságügyi szakértő szakvéleménye pedig ezen kérdésekre adott választ. Azon körülmény, hogy az az alperes és az alperesi beavatkozó álláspontját nem támasztotta alá, a szakvélemény megalapozottságának, elfogadhatóságának kétségbevonására nem alkalmas. A felperesnek a tényállás tisztázatlanságára vonatkozó Ket. 50.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés sérelmére vonatkozó kifogása körében megjegyzi a Kúria, hogy a szakértői bizonyítás indokolt és szükséges bizonyítási eszköz volt, ennek útján volt lehetséges a jogszabályi előírásoknak megfelelővé válás érdekében a tényfeltárási hiányosságokat pótolni.

[24] A szakértői vélemény értékelésével kapcsolatosan hangsúlyozza a Kúria, hogy az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági-kúriai gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást vagy is azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206.§-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csak is akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen vagy is lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206.§-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

[25] A Kúria megállapítása szerint a bíróság ítélete ezen kívánalmaknak maradéktalanul megfelelt. A bíróság összevetette, értékelte és mérlegelte a rendelkezésre állt bizonyítékokat, az azokból az egyes kérdéskörönként levont következtetése logikus és okszerű volt, ellentmondást nem tartalmazott. A bíróság a jogerős ítélet indokolásában részletes megokolását adta döntésének, így a Pp.

221.§ (1) bekezdés sérelmére vonatkozó felülvizsgálati kérelembeli kifogás is alaptalan volt. A jogerős ítélet indokolásából az volt megállapítható, hogy a bíróság minden egyes kérdéskört érintően részletesen ismertetette és ütköztette az a körben kialakult álláspontokat és okszerűen megindokolta levont következtetését, így az ítélet minden tekintetben megfelelt az idevonatkozó jogszabályi előírásoknak.

- [26] A Kúria álláspontja szerint sem az alperes, sem az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott megalapozott érvelést, amely a jogerős ítélet indokolásában foglaltak kétségbevonására alkalmas lett volna.
- [27] Minderre tekintettel a jogerős ítélet nem volt jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelmekkel érintett körben, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [28] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [29] A felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi perköltség megfizetésére a Kúria az alperest és az alperesi beavatkozót a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés és 83.§ (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [30] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére az alperesi beavatkozó a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult. Az alperes oldalán felmerült felülvizsgálati eljárási illetéket személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2017. június 13.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Kovács Ákos sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő